

MIX

HTTP://MIX.METHODISTA.HU

VIII. ÉVFOLYAM 67. SZÁM

„HOGY MINDNYÁJAN EGYEK LEGYENEK!” (JN 17,21)

APROPÓ: HÚSVÉT

Van választás. Nem kell elveszni. Ha Jézus kerül életünk középpontjába helyreáll az egész életünk, országunk, társadalmunk. Ha Jézusban bízva, neki engedelmeskedve járunk békességünk lesz és békességben élhetünk másokkal is. Péter apostol ezt mondta a nagytanács előtt amikor kihallgatták (Apcsel 4,12): „Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnek.”

GYURKÓ DONÁT: APROPÓ: HÚSVÉT
WASS ALBERT: NAGYPÉNTEKI SIRATÓ

CSENDES NAP
KAPOSSZEKCSÓN

FÓKUSZBAN: MISKOLC ÉS DOMBÓVÁR

Márciusi számunkban folytatjuk a Miskolci Körzet születéséről szóló tanulmány leközlését Vigh Bencétől, és elkirándulunk a Dél-Dunántúlra, ahol Orsós Kriszti készített interjút Birtalan Józssival, a Neria ifjúsági csoport vezetőjével.

VIGH BENCE: A MISKOLCI METODISTA
GYŰLEKEZET KIALAKULÁSA ÉS ELSŐ ÉVEI (1926-1931)
„FELELŐS VAGY MINDEN EMBERÉRT!” –
ORSÓS KRISZTINA RIPORTJA BIRTALAN JÓZSEFFEL

APRÓPÓ: HÚSVÉT

GYURKÓ DONÁT

Furcsamód a húsvét nálunk mindig egybeesik valamilyen s(z)avazással. Ez az az idő amikor, bármennyire is próbáljuk kerülni, de belebotlunk országunk ügyeibe. Féligazságokkal telecsöpögtetve a média, itt egy kis rágalmazás, ott egy kis porhintés. Azt sugallja: Döntened kell! De hát miről is dönthetünk mi egyáltalán? Csak éljük a keresztény életünket és próbálunk megélni. Ez pedig döntéshelyzet! Sokan nem döntenek: „Majd lesz valahogy!” Van aki tanácsot oszt: „Keressük azt ami jó, döntsünk a kisebbik rossz mellett!” De hát mi az, ami jó egyáltalán? Képesek vagyunk-e, lehetünk-e képesek átlátni, látni, érezni? Tisztánlátás hiányában sokszor talán elkap bennünket is az a jó nagy magyar optimizmus, hogy hát mit is várunk tulajdonképpen: ez Magyarország! Elszidogatunk kort, rendszert, szomszédot, csak hogy nekünk egy kicsit jobb legyen. Nem lesz jobb! Újra és újra szembesülünk a tehetetlenségünkkel. Alábbi versében Wass Albert észrevetet velünk Valakit, akit rendre kihagyunk a számításunkból (szavazásunkból).

CZEGEI WASS ALBERT

NAGYPÉNTEKI SIRATÓ

Elmegyünk, elmegyünk, messzi útra megyünk,
Messzi út porából köpönyeget veszünk...
Nem egyszáz, nem kétszáz: sokszáz éves nóta.
Igy dalolják Magyarhonban talán Mohács óta.

Véreim! Véreim! Országutak népe!
Sokszázéves Nagypénteknek
soha sem lesz vége?

Egyik napon Tamás vagyunk,
másik napon Júdás vagyunk,
kakasszónál Péter vagyunk.
Átokverte, szerencsétlen
Nagypéntekek nemzet vagyunk.,

Golgotáról Golgotára
hurcoljuk a keresztfákat.
Mindég kettőt, soh'se hármat.
Egyet felállítunk jobbról,
egyed felállítunk balról,
s amiként a világ halad:
egyszer jobbról, egyszer balról
fölhúzzuk rá a latrokat.
Kurucokat, labancokat,
Közülünk a legjobbakat,
mindég csak a legjobbakat.

Majd ahogy az idő telik,
mint ki dolgát jól végezte:
Nagypéntektől Nagypéntekig
térdelünk a keresztt alatt
húsvéti csodára lesve.

Egyszer a jobbszélső alatt,
másszor a balszélső alatt,
éppen csak hogy a középső,
az igazi, üres marad.

Nincsen is keresztfánk közbül,
nem térdel ott senki, senki.
A mi magyar Nagypéntekünk
évszázadok sora óta
évszázadok sora óta
ezért nem tud Húsvét lenni.

Igy lettünk országút népe,
idegen föld csavargója,
pásztortalan jószág-féle.
Tamással hitetlenkedő,
kakasszóra péterkedő,
júdáscsókkal kereskedő.
Soha-soha békességgel
Krisztus-Úrban szövetkező.

Te kerülsz föl? Bujdosom én.
Én vagyok fönt? Bujdosol Te.
Egynek közülünk az útja
mindég kivisz idegenbe.
Bizony jól mondja a nóta,
hogy elmegyünk el-elmegyünk,
messzi nagy útakra megyünk.
Messzi nagy utak porából
bizony köpönyeget veszünk.
S ebben a nagy köpönyegben,
sok-sok súlyos köpönyegben
bizony pajtás, mondom Néked:
rendre, rendre mind elveszünk.

BAJORERDŐ 1947

Van választás. Nem kell elveszni. Ha Jézus kerül életünk középpontjába helyreáll az egész életünk, országunk, társadalmunk. Ha Jézusban bízva, neki engedelmeskedve járunk békességünk lesz és békességben élhetünk másokkal is. Péter apostol ezt mondta a nagytanács előtt amikor kihallgatták (Apcsel 4,12): „Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnénk.”

Úgy gondolom ez igaz most is, a mi életünkre is. Bárcsak végre arról szólna a márciusunk és egész életünk, amiről kellene: Az Úr Jézus Krisztus haláláról és Feltámadásáról. Hogy lássák az emberek, hogy van út a szürkeségben, ki a szürkeségből! Szép Húsvétot!

A MIX ELŐZŐ, 66. SZÁMÁBAN A MISKOLCI KÖRZET TÖRTÉNETÉNEK KEZDETEIVEL ISMERKEDHETTÜNK MEG. A NYÍREGYHÁZI GYŰLEKEZET FÍLIÁJAKÉNT INDULÓ MUNKA 1926-TÓL LETT ÖNÁLLÓ KÖRZETTÉ. A KÖVETKEZŐKBEN VIGH BENCE TANULMÁNYÁNAK MÁSODIK, BEFEJEZŐ RÉSZÉT OLVASHATJUK.

A MISKOLCI METODISTA GYŰLEKEZET KIALAKULÁSA ÉS ELSŐ ÉVEI (1926-1931)

VIGH BENCE

Országszerte akadnak félreértések, nem is annyira hatósági, mint inkább egyházi szinten. Miskolcon a katolikus egyház „óriási ellenreakciót fejt ki s tagjait eltiltja istentiszteleteink látogatásától s papi hatalmát hivatalos fórumokon is érvényesíti ellenünk”.¹

A metodista lelkészt többször feljelentik, a gyülekezeti alkalmakon „kémkednek”, és ha tanítása ellenkezik az övékkel, mindjárt a hatósághoz fordulnak. Emellett a gyülekezeti házvétel per alatt áll, ennek a terhe is vállán van. Minden nehézség ellenére azonban lelkesedése töretlen, a munka kiszélesítésén fáradozik. Ő kezd kijárni a város melletti Danivölgybe, ahol a környék legszegényebb emberei élnek.

„A város melletti Danivölgyben, őseemberek módjára, barlangokban lakó, elhagyott szegényekhez ment a testvérekkel s ott röpiratokat, Békeharangot és Szent harcot osztogatva, meghívta őket a Jézus követésére. Egy megfelelő helyen kis szobát bérelve a 600-800 főnyi barlanglakónak minden csütörtökön este tart bibliaórákat, amit ezek az emberek nagyon szépen látogatnak.”

Kőporosban is tart bibliaórákat, gitárkart alakít, evangélizációs céllal.² A gyülekezetet is igyekszik minél több feladatba bevonni. Róluk írt jelentéseiben hosszan mond köszönetet a közösség szolgáló tagjainak, bár eleinte a missziói lendületet nem tartja elegendőnek. Munkáját nehezíti, hogy Danivölgyben megjelenik a Bethánia is, akik megpróbálják lejáratni az ott élők között. A misszió elkötelezettje mindvégig, s amikor a gyülekezet nem növekszik, magát kezdi hibáztatni. Az elesett emberek között sokat szolgál, s minden erejével igyekszik felkarolni őket, bár szembesül azzal a fájdalmas ténnyel, – amivel talán mindenki az ilyen munkában – hogy nem tud annyit adni, mint szeretne.

„Azt mondják: ne prédikáljon, hanem adjon kenyeret! S érzem, hogy ebben van valami fajos követelés, amit azonban bár úgy szeretném, nem tudok teljesíteni.”³

A gyülekezet élete, tagjai, szolgálatai⁴

Miskolcon már 15 éve létezik ez a kis közösség, akik 1923-ban csatlakoznak a metodistákhoz. A „befogadó istentiszteleten” mindjárt látszik is, hogy olyan emberekből áll a gyülekezet, akik készek szolgálni Uruknak. Ezen az alkalmon kiderül, hogy „szakszerűen vezetett, csupa fiatal temperamentumos tagokból álló énekkara” van, laikus igehirdetőikről is szó esik, többen szavalnak. A messziről érkezetteket megvendégelik a maguk szerény módján („szőlő s lággy kenyér”). És már az első találkozásnál elhangzik az, ami a későbbiekben is jellemző marad a miskolciakra, s amely következő éveikben nagyon hangsúlyossá válik: a misszió.

„Avval az érzéssel váltunk el egymástól, hogy az Úr mint munkatársakat hívott az Ő munkájába aznap, hogy férfiak, nők, ifjak és hajadonok a maguk körében segítsenek lelkeket kivezetni a sötétségből a világosságra, a széles útról a keskeny útra!”⁵

A következő évben a Békeharang egyre többször ad hírt a miskolci gyülekezetben folyó életről. Szándékosan nem választom ketté, hanem együtt tárgyalom a közösség belső életét, és a kívülálló felé való szolgálatukat, ugyanis úgy látom, a kettő mindig együtt jár, kölcsönösen erősítik egymást. A fiatal miskolci gyülekezet egységét teremti meg a misszió, továbbá a közös imádságra, az Úr előtti együttes megállásra hívja őket. Ez a belső összhang pedig ismét a kifelé fordulást munkálja bennünk.

„A miskolci gyülekezet mint egy életre való kis méh raj szorgalmasan dolgozik. Férfi s nő tagjaik nem fáradnak ki a hívogatásban s készek szenvedni is a Jézusért s gorombaságokat eltűrni. Annyi érdeklődő szokott a gyülekezetbe jönni, hogy már nem férnek be.”⁶

Egy másik cikk arról számol be, hogy milyen nagy áldozatokat hoznak azért, hogy saját gyülekezeti termük lehessen. A gyülekezet „életrevaló mozgékonyosságának” nevezi ezeket a megmozdulásokat, s ebből is következtethetünk arra, hogy valóban nagyon aktív, „lelkes kis csapatról” van szó.

„Íme, így dolgozik a miskolci gyülekezet lelkes kis csapatja, példát mutatva más hívőknek, hogyan lehet és hogyan kell az Úr szőlőjében dolgozni s Krisztus nevének dicsőséget szerezni. Ahol ily tettek mutatják a Mester iránti szeretetet, ott belső erősödés s külső növekedés lesz a jutalom. Isten áldja és segítse miskolci testvéreinket! Még nagy dolgokat fog rájuk bízni!”⁷

Sorra jelennek meg a tudósítások, hogy a közösség tagjai az evangéliumot „nem csak a maguk örömeire fogadták be”, hanem meg akarják azt osztani másokkal is. Lakásaikon keresnek meg betegeket, haldoklókat, ott imádkoznak, énekelnek, ígét olvasnak. A kis gyülekezet mindezek közben folyamatosan gyarapszik.

„Az Úr ezt a kis kovászt, kicsiny hű csapatunkat, máris arra használja, hogy a környékre vezeti őket s általuk másokat is hív a megtérésre.”⁸

A gyülekezet ekkor még a nyíregyházi körzethez tartozik. Az ottani közösség – különösen a fiatalok – szívesen jönnek alkalmanként Miskolcra, s ilyenkor együtt szolgálnak az itteni ifjúsággal. A város különböző pontjain, tehetősebbeknek, és szegényeknek énekelnek, ígét hirdetnek. A methodista egyház munkájának fontos részét képezte ekkortájt az iszákosmentő misszió. Így Miskolcon is előfordul, hogy elmennek borospincékhez, s ott a Krisztusban való szabadulásról beszélnek. Egyik ilyen szolgálati „kirándulásukról” visszatérve így írnak tapasztalataikról:

„Láttuk megint, amit már oly sokszor láttunk, hogy a nép éhes és szomjas és vágyódik Isten Igéje után. Éreztük, hogy nekünk közre kell működnünk abban, hogy ezt az éhséget és szomjúságot csillapítsuk.”⁹

A kis, fiatal gyülekezet tagjaiban igazi missziói tűz ég. Másokért való felelősségvállalásuk lelki érettségükről, hitükről, az isteni szeretetből származó örömukról tanúskodik. Még alig teszik meg első lépéseiket Miskolcon, máris tovább tekintenek a város határain. Prédikátoraikkal együtt járják a környező falvakat, munkát kezdenek Ózdon, Kóporosban, Hejőcsabán, Arnóton.

„Miskolcra 11 testvér [ment] az arnóti testvérekhez (...). Dacára annak, hogy egész nap nehéz gyári munkát végeznek, mégis ide gyalogoltak. Örömiüknek az úton is még kifejezést adtunk, még pedig úgy, hogy folyton énekeltek. Az olyan fáradhatatlan csapatot, mely az Úr országának terjesztéséért gyalogol, énekel, dolgozik, adakozik s lelkesedik, az olyan missziói csapatot az Úr igen szereti s meg is fogja munkáját áldani! Csak továbbra is ily bátran s lelkesen miskolci testvérek!”¹⁰

1926-ban, önálló körzetté válásakor a gyülekezet 19 tagot (11 tag, 8 próbatag) számlál. Ez nem is kevés, ha arra gondolunk, hogy mindössze három éve vették fel őket a methodista egyházba, és ebben a számban nincsenek benne a látogatók, családtagok, gyerekek (15!).¹¹ Az Újvilág utcai imaterem megnyitására (1925.) például kb. 100 ember van jelen.¹² Istentiszteleteiket sokan látogatják.

Énekkaruk, gitárkaruk nem csak a gyülekezet alkalmain szolgálnak, hanem utcákon, temetőkből hirdetik az evangéliumot, a közösség tagjai traktátusokat osztanak, hívogatnak. Nőmisszió, és „antialkohol egyesület” is működik. 1930-ban már 35 tagja (25 tag, 10 próbatag) és 25 vasárnapi iskolása van a gyülekezetnek. Miskolcon az egyik tag házában bibliórakat tartanak, ahova 20, többségében fiatal lélek jár.¹³

Egyik legnagyobb feladatvállalásuk a város melletti perifériára szorult emberek gondozása, a közöttük való evangélizáció. Az egész közösség átérzi helyzetüket, s ahogy tudnak próbálnak segíteni. A Békeharang egyik száma is beszámol erről:

„... az aratási ünnepnap délután kimentek a város melletti ú. n. Danivölgybe, ahol több száz szegény napszámos, favágó,

muzsikuss, emberhez nem méltó földbe vájt barlangban laknak. Egynémelyik már több mint 30 év óta. Fülledt, bűzhödő levegő fogadja a belépőt, rongyos, beteges gyermekek s tüdővésztes felnőttek. Testvéreink énekére csak úgy özönlöttek kicsinyek és nagyok, egészségesek és betegek a sok barlangból. Figyelmesen hallgatták a Jézushoz hívó karénekeket s nem egynek szemében ott rezgett a lélek mélyéből feltörő könny. Szemeiket ég felé irányítottuk, ahol majd egykoron jobb lakásuk lesz lelküknek, mint e földön testüknek. Szeretnők hazánk gazdagjait, a milliomosokat és a tízezer holdasokat csak egyetlen egy percre bevezetni ezen nyomortanyákba, azaz barlangokba; tudjuk, hogy akkor még a legkeményebb szív is összeszorulna s felébredne a lelkiismeret s addig nem nyugodna, míg e barlanglakókat nem juttatnák emberi lakásokhoz.

Oh de szeretttük volna ezen nyomorgó, beteges embertársainkat kiemelni az állati sorból! De mi magunk is mindnyájan szegények vagyunk. Így csak lelki gazdagságunkból juttathattunk nekik, meghíván őket Jézushoz, ki az üdvösség forrása. Sok szem könnybe lábadt; sok lélek érezte, hogy maga a szegényeken könyörülő Krisztus látogatott el hozzájuk, követei képében s hívja őket lelki boldogságra.”¹⁴

A gyülekezet lelkészei is dicsérik a közösséget. Lőbel János hosszan mond köszönetet jelentéseiben a közösség szolgáló testvéreinek. Dicséri adakozásukat. Jelentéséből kiderül, hogy nagyon jó közösség alakult ki, szeretik egymást, egységben vannak, és tisztelik egymást a testvérek.¹⁵

Reménykedve tekintenek az elkövetkezendő évek felé, s érvényes marad az az egyszerű, bizakodó mondat, amelyet Funk Márton a gyülekezet indulásakor megfogalmazott:

„Miskolcon jövője van a munkának.”¹⁶

JEGYZETEK

1 Wallrabenstein Jakab kerületi szuperintendens jelentése. Jegyzőkönyv. 1927. MMEL I.7/1. Évi Konferencia 16. doboz

2 U.o.

3 Negyedévi Konferenciai jegyzőkönyv. 1929. MMEL. IV. 51. Miskolc 6. doboz

4 Természetesen az előző két pontban tárgyaltak is szorosan kapcsolódnak ehhez a témakörhöz, tehát sok átfedés van, mégis úgy gondoltam, most egy külön pontban gondolom végig milyen is volt a gyülekezet jellege, és itt térek ki részletesebben néhány konkrét eseményre.

5 Békeharang. 1923. 21-22. 4. Hazai Hírek: Örömnünnep Miskolcon

6 Békeharang 1924. 2. 2. Hírek

7 Békeharang. 1924. 3. 5. Hazai Hírek

8 Békeharang. 1924. 5. 5. Hazai Hírek: Húsvét ünnepe Miskolcon

9 Békeharang. 1924. 11. 10. Hazai Hírek

10 Békeharang 1925. 4. 4.

11 Szuperintendensi jelentés. Jegyzőkönyv. 1926. MMEL I.7/1. Évi Konferencia 16. doboz

12 Szuperintendensi jelentés. Jegyzőkönyv. 1925. MMEL I.7/1. Évi Konferencia 16. doboz

13 Negyedévi Konferenciai jegyzőkönyv. 1930. október 21. MMEL. IV. 51. Miskolc 6. doboz

14 Békeharang. 1928. 11. 2-3. Hírek: Aratási ünnep Miskolcon október 14-én.

15 Negyedévi Konferenciai jegyzőkönyv. 1930. október 21. MMEL. IV. 51. Miskolc 6. doboz

16 Szuperintendensi jelentés. Jegyzőkönyv. 1925. 10. oldal. MMEL I.7/1. Évi Konferencia 16. doboz

NAGYON HOSSZÚ IDEJE KÉSZÜLÖK MÁR MEGÍRNI EZT A CIKKEM, AMI MOST KICSIT MÁS LENNE, MINT AZ EDDIGIEK. SZERETNÉK NEKTEK EGY OLYASVALAKIT BEMUTATNI, AKI NEKÜNK, A DOMBÓVÁRI NÉRIA IFJÚSÁGI CSAPATNAK SOKAT JELENT! MINT AZT SOKAN TUDJÁTOK LAKATOS LILLA CSAPATUNK TEOLÓGUSA RÓMÁBAN TARTÓZKODIK. LILLA KIUTAZÁSA ELŐTT RENDSZERESEN VEZETTE IFJÚSÁGI ALKALMAINKAT, DE TÁVOLLÉTÉVEL EZ A SZEREP ÜRESEN MARADT, S ÜGYMOND „ÁRVÁN” MARADTUNK.

ÉS HOGY AZ ILLETŐNEK, AKIT SZERETNÉK HOZZÁTOK IS KICSIT KÖZELEBB HOZNI MI KÖZE? A VÁLASZT KÖNNYEN MEGADHATNÁM AKÁR ÉN IS, DE ÜGY DÖNTÖTTEM, HOGY KICSIT NYAGGATOM, ÉS FELTESZEK NEKI PÁR KÉRDÉST! HADD MUTASSAM BE NEKTEK A DOMBÓVÁRI NÉRIA IFJÚSÁGI CSOPORT VEZETŐJÉT: BIRTALAN JÓZSEFET AZAZ JOCEKET! (ORSÓS KRISZTINA)

„Felelős vagy minden emberért!”

ORSÓS KRISZTINA RIPORTJA BIRTALAN JÓZSEFFEL

– Szerbusz Jocek! Hogy őszinte legyek sokat gondolkodtam a neked szánt kérdéseken! Nem is olyan egyszerű dolog egy riport kérdéseit összeállítani! Első körben mesélnél magadról, esetleg családotról?

– 37 éves, nős vagyok, a nyáron ünnepeltük házassági évfordulónkat, van egy kislányunk, aki novemberben töltötte 6. születésnapját. Nagyon örülök, hogy Isten megajándékozott egy segítőtárral és egy gyermekkel, és aminek a legjobban örülök, hogy a mennyei Atya megajándékozott a fiával is.

Családomra ajándékként, áldásként tekintek, s milyen jó lenne ha minden kapcsolatban, házasságban lévő ember így tekintene a társára, házastársára. Ekkor talán nézeteik is megváltozna, és gyermekeinkre is másképp tekintenének. S most elmondanék egy rövid történetet ezzel kapcsolatban (nagyon rövid lesz):

Egy édesapa megkérdezte gyermekét a közelgő ünnep előtt, hogy mit szeretne ajándékkul kapni. A gyermek így felelt: Téged! Úgy sejtem, hogy ezt nehezebb volt teljesíteni. Magunkat nehezebben adjuk! Szép és drága ajándékokkal megnyugtadjuk lelkiismeretünket, miközben magunkból alig akarunk adni valamit!

Gyermekeink hamar elfelejtik, hogy milyen ünnepen milyen ajándékot kaptak. Azt viszont, hogy foglalkoztunk e velük, hogy mire tanítottuk őket, azt magukkal viszik. Ha jutalmat, ajándékot látunk meg egymásban, még a hozzá állásunk is megváltozik. Ha értéknek tekintjük gyermekeinket, akkor miért engedjük, hogy a Tv és az internet nevelje fel őket? Ha az erőszakot, a brutalitást szívják magukba, azzal ők nem lesznek gazdagabbak. Jézus mondta: „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok.” Szelidséget és alázatosságot tanít ez a világ? Bizony nem!

Visszakanyarodnék egy kicsit magamhoz. Dombóvár mellett egy település részen élünk, és építgetjük otthonunkat „menedékünket”, ahol a heti taposómalom után kicsit megállhatunk, megpihenhetünk. Feleségem és én mindketten természet szeretők vagyunk, és ezért próbáltuk kialakítani úgy a környezetünket, hogy élhessünk ezen szenvedélyünknek, és ezzel örömet szerezzünk egymásnak, és barátainknak is. Hiszen nagyon fontosnak tartjuk az emberi kapcsolatok létét, és a baráti kötelekeket. Bemutatkozásom zárán egy kis részlettel, amely mélyen befolyásolta ifjúkori életem.

„Amikor bennünket elküldtek, az útra bocsátó Hatalom így szólt: Rád bízok minden embert külön, kivétel nélkül mindenkit. Segíts, adj enni, adj ruhát, mindenkire vigyázz úgy, mint magadra, és ne hagyd a sötétségben elmerülni! Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, oszd meg. Az egész világ a tied. Szabad vagy a kövektől az éterig.

Ismerd meg, hódítsd meg, senki se tiltja, de jaj neked, ha magadnak tartod. Amiből másnak nem adsz, legyen az arany, iszappá válik, legyen szent fény, átokká válik, legyen gyönyör, halottá válik. Elbocsátalak téged is, mint mindenkit: felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál, és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg. Most credj és élj, mert a világ a tied.”

Otthonunkban szeretettel várunk mindenkit.

- Emlékszem egy vasárnapi ebédnél Klári (Szabóné Klára lelkész. – A főszerk.) megkérdezte tőlem, hogy szerintem a csapat mit szólna ha esetleg te lennél a vezetőnk!? Hm..., az arcomra széles mosoly került és nagyokat bólingattam jelezve, hogy ez egy szuper ötlet lenne! Te is bólogattál mikor tőled ugyanezt megkérdezte? Meglepődöttél a felkérésen? Hogy fogadtad?

- A felkérés nagyon váratlanul ért, hiszen gyakorlatilag már kikerültem az ifi körből. Koromra tekintve egyben egy nagy vágyam is teljesült, hogy egy keresztény ifjúsági csoportnak lehetek a vezetője. Rögtön átperegtek előttem a múlt kockái, amelyben felelevenedtek azon fantasztikus élmények, átélések, amelyet attól az ifjúsági csoporttól kaptam, amelyben nevelkedtem. Talán meg is nevezném Pünkösdi Evangéliumi Gyülekezet mezőcsokonyai ifjúsági csoportját. Nagyon sokat köszönhetek nekik, Isten őket használta eszközként a megtérésemhez.

Könnyedén igent mondtam, az ifjúsági csoport vezetésére, talán kicsit átgondolatlanul. Nem mértem fel, hogy ez mekkora felelőséggel jár, és hogy milyen tudást és bölcsességet igényel. De legyünk bármilyen helyzetben is higgyük el, az evangélium csodaszép megerősítő üzenetét: „Velünk az Isten!”

- Mit jelent számodra az, hogy van egy kis csapatod? Vannak elvárásaid magaddal és a csapattal szemben?

Nem így fogalmaznék, hogy nekem van egy csapatom, ez az ifjúsági csoport a Mennyei Atyáé és az ő dicsőségére jött létre. Az én státuszom ebben a csoportban a koordinálás. Mindegyik ifi tagunk szinte felnőtt, saját egyéniséggel rendelkező fiatal, akik szinte mindegyike az útkeresés szakaszában van. Mindannyiunk célja a krisztusi út megtalálása.

Magammal szemben annyi elvárásom van, hogy a Mennyi Atya eszközként tudjon használni. Ezen munkámban az életvitelem is szeretném ehhez alakítani! Az ifjúsággal annyi elvárásom van, hogyha eldöntötték, hogy ehhez a csapathoz tartoznak, akkor vegyenek részt a teherhordásban is, és odaszánt lelkülettel vegyünk részt a szolgálatokban!

– Vannak terveid?

– Igen! Eddig is nagyon sokat elértünk már a városon belüli szolgálatainkkal, nagyon sok felkérésünk van, amelyeknek szinte nem tudunk eleget tenni. Jelen pillanatban dicsőség a Mennyi Atyának már ott tartunk, hogy heti két alaklomra kéne bővíteni alkalmainkat. Vágyaim között szerepel, hogy létre hozzunk egy keresztény teaházat, ahol szeretettel látunk minden olyan fiatalot felekezettől függetlenül, akik tenni szeretnének a városuk jobb létéért, de elsősorban a saját lelki épülésükért! Ezen alkalmakkor szeretnék filmvetítéseket, igetanulmányozásokat, beszélgetéseket az aktuális problémákról, szóval egy tartalmas együtt eltöltött időt, ahol a fókuszban Krisztus van!

Feltett szándékom, hogy megismertessem a fiatalokkal a biblia álláspontjait az élet dolgainak tekintetében. Ha én vagy mi nem mondjuk el, attól a világ elmondja még a magáét. Egy kínai közmondás szerint: -ezer hamis között hamisan cseng az egy igaz. Ezzel csak azt karom mondani, hogy nem könnyű Krisztus véleményét képviselni egy olyan közegben, ahol ez nem elfogadott. Szeretném szemléltetni velük Jézus szeretetét: Jézus mondta: „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.”

Az ő szeretetének nincs vége. A szeretet törvénye éppen úgy működik az életünkben, mint minden más szellemi törvény. Ha szeretetet akarsz kapni, kezdj el szeretetmagokat vetni, hiszen a vetés-aratás törvénye minden területen érvényesül. Kezd el igazán önzetlenül szeretni, vedd észre, hogy a másik embernek hol kell segíteni, légy valaki számára szükséges, jelents számára áldást, ha magányos embernek érzed magad, az azért van, mert nem vetted el szeretetmagokat. Minden, amit az életedben tettél, viszonzásért tetted. Az nem szeretetmag, hanem üzlet.

Adok-kapok, vagyis önzés. A biblia erről így ír: „Az utolsó napokban az emberek magukat szeretők lesznek.” (Nyögünk is ezért épp eleget.) Ezért önző

ted felé és kritizáló. – Igazán elvárhatom. – mondtad. Az igazi szeretetnek nincsenek elvárásai. Az igaz szeretet csak adni kíván. Ha ezt teszed, nem kell aggódj, hogy egyedül maradsz.

– Hogy érzed, a csapat elfogad, mint vezetőt? Eszedbe jutott, mi lesz ha Lilla hazajön?

– Igen! Eszembe jutott, és nagyon várom már, hogy Lillával együtt dolgozhassak, hiszen benne megvan mindaz a tudás, ami ehhez a munkához szükséges és kettőnk fúziójából fog kialakulni egy építő csapat munka.

– A következő kérdésem épp sikerült már megválaszolnod, ami a Lilla és a te esetleges jövőbeni együtt való munkátokat jelentette volna, így nézzük a következő kérdésem... Csapatunk az utóbbi fél évben úgy érzem jelentős változásokon ment át! Mintha „kicserélődött volna a csapat”. Persze nem zavarba akarlak ezzel hozni, de neked sikerült egy olyan közösséget összehoznod, ami eddig nem nagyon volt. A temperamentumod, a lendületed, a lelkesedésed, mind-mind ránk tapadt. Mit gondolsz erről?

– Ha így van, akkor már nem látom elvesztett időnek és energiának, amit veletek tölthettem, hiszen ezzel a közösséggel és is együtt épülök, és együtt készülünk az Úr szolgálatára. Közösen csiszolgatjuk, formálgatjuk egymást hittem szerint a Szentlélek vezetésével. Rendszeresen megemlítjük imakérésünkben csapatunk épülését, és bővülését. Úgy érzem imádságaim meghallgatásra kerültek.

– Csapatunk névadása (Neria) tőled ered! Miért érezted úgy, hogy kell egy csapat név?

– Ezzel úgy érzem mindenki sajátjának érzi az ifjúsági közösséget, ezzel konkrét közösségnek nevezhetjük, és közösen tudjuk elhordozni örömeinket, terheinket. A névadás valahol a születéssel jár párhuzamosan. Úgy érzem, hogy Dombóváron egy szolgáló ifjúsági közösség született, akik komolyan gondolják küldetésüket, és felelősséggel tesznek célkitűzéseikért. Hozzá kell tennem még, hogy közösségünkben nem kötelező a részvétel! Mindenki saját belátása alapján dönt, hogy alkalmainkon részt vesz-e. Remélem mindenki szeretetben, és jóérzéssel vesz részt alkalmainkon.

– Nemrég volt a születésnapod! Kaptál tőlünk egy karmesteri pálcát! Fogod használni?

– Igen! Ezzel visszatérnék egy előző kérdésedre... Ebből, hogy egy karmesteri pálcával ajándékoztatok meg, ebből következtethető, hogy a vezetés pálcáját a kezembe adtátok. Ezzel a gesztussal úgy gondolom vezetőtökké fogadtatok!

– Hát Jocek..., a kérdéseim elfogytak! Köszönöm, hogy őszintén beszélgethettünk, és hogy válaszoltál a kérdéseimre! Válaszaidhoz esetleg még fűznék pár szót... Ez azt hiszem nem véletlen, hogy te köztünk vagy! Az Úrnak nagy valószínűséggel célja van ezzel. Azt hiszem, hogy ezt csapatunk képviselőjeként is mondhatom, hogy nagy kincs vagy nem csak a gyülekezetünkben, de ifjúsági csapatunkban is! Jó, hogy köztünk vagy! Zárásként megkértél, hogy egy számodra kedves vers álljon a riport végén. Köszönöm a beszélgetést!

FŐSZERKESZT: KHALED A. LÁSZLÓ • TÁRSZERKESZT: SZTUPKAI GERGŐ • ROVATSZERKESZT: BOZSÓ CSILLA – RÓLUNK SZÓLVA, CSÁSZÁR JUDIT – IRODALOM, GYURKÓ DONÁT – APROPÓ, KHALED-TÖMÖRI BOGLÁRKA – ZENE, LAKATOS JUDIT – MŰLT-KOR, ORSÓS KRISZTINA – TURMIX, SZABÓ MARIANN – NAGY VILÁG, HOMÉR – LAPZÁRTA • KÜLDJ LEVELET!: 1032 BUDAPEST, KISCELLI UTCA 73. • HÍVJ FEL!: 20/824-8379 • DOBJ EG Y M ÉLT!: MIXUJSAG@MIX.METODISTA.HU • AZ ÚJSÁG HONLAPJA: HTTP://MIX.METODISTA.HU/MIXUJSAG • MEGJELENIK: SZEPTEMBERTŐL, JÚNIUSIG ÉVENTE TÍZ ALKALOMMAL. • FIZESS ELŐ A RÓZSASZÍN BELFÖLDI POSTAUTALVÁNYON A FŐSZERKESZTŐ NEVÉRE ÉS A BUDAPESTI CÍMRE FÉL ÉVRE 1000 FORINTÉRT, VAGY EGY ÉVRE 2000 FORINTÉRT! TÁMOGASS IMÁVAL, ANYAGIAKKAL! S KÜLDJ EGY CIKKET LAPUNKBA!

JÉZUSNAK ÚJ TERVE VAN VELED!

HA A SZÍVEDBEN AGGÓDÁS VAGY FÉLELEM FÉSZKEL,
ÚGY ELOSZLIK, MINT A KÖD, CSAK JÉZUSRA NÉZZ FEL!
TALÁN CSALÓSÁSOK, VESZTESÉGEK, KUDARCOK ÉRTEK,
ÉS NEM TUDOD, HOL A MEGOLDÁS, HOL A FELELET?
TALÁN AZT MONDOD: ÉLETEM NEM SIKERÜLT?
MOST MÁR MINDEGY! ELVESZTEM? REMÉLNI MÁR NEM LEHET!
MEGINT JÖN EGY FÁJÓ SÓHAJTÁS? ÉS MEGINT EGY,
DE SZERETNÉM MOST MEGFOGNI A KEZEDET!
SZERETNÉLEK CSENDESEN ÁTÖLELNI, ÉS HÍVNI:
NE SÍRJ! NINCS VÉGE! JÖJJ VELEM!
JÖJJ ÚJ KEZDETRE, ÚJ ÖRÖMRE KELL LELNED:
JÉZUSNÁL MÉG MA IS VÁR RÁD A KEGYELEM!
HA NEM FIGYELÜNK AZ ISTENI TERVRE,
HA NEM VEZETHET, HA ELTÉVEDÜNK,
ÉS MINTHA MÁR MINDENNEK VÉGE LENNE,
NE FÉLJ! NEKI MÉG VAN TERVE VELÜNK!
ÚJ DRÁGA TERVE, HA BŰNBÁNÓ SZÍVVEL
MESSZE FÖLDRŐL MEGÉRKEZÜNK HAZA.
EGÜNKÖN RAGYOGÓ SZIVÁRVÁNY ÍVEL,
ÉS TERÁD IS VÁR AZ ÚJ ÉLET BOLDOG VIGASZA!
ÉLŐTTED IS ÚJRA, KINYÍLIK A HOLNAP,
A KÖNNYES TEGNAP ELMÚLT, VÉGE LETT!
SZÍVEDBEN ÚJRA REMÉNYEK DALOLNAK,
DE EZ BUZDÍTSON, BÁTORÍTSON, ÉS ÓVJON:

JÉZUS KRISZTUSNAK TERVE VAN VELED!